

виникнути на під час проведення масових заходів. Він забезпечить присутність правоохоронців біля груп масового скупчення людей – джерел потенційного ризику та загроз, отримання на постійній основі надійної інформації щодо ситуації в їх середовищі, здійснення затримань правопорушників без привернення уваги агресивно налаштованих громадян тощо;

➤ обладнання місць масового скупчення технічними засобами спостереження має відповідати жорстким вимогам у цьому напрямі (наприклад стадіонів, під час проведення футбольних матчів). Це дасть можливість контролювати поведінку масового скупчення людей та прилеглої території, своєчасно втручатися у перебіг подій, припиняти правопорушення, а також зменшити кількість нарядів міліції на місцях;

➤ розташування в місцях проведення масових заходів місць для паркування транспортних засобів правоохоронних органів, аварійно-рятувальних підрозділів та швидкої медичної допомоги, а також окремих приміщень та обладнання їх комп'ютерною технікою, іншими засобами для роботи кризових груп з числа працівників правоохоронних органів;

➤ необхідною умовою якісного проведення масових заходів є систематичний та об'єктивний контроль за їх здійсненням, який не тільки підвищує рівень організаційної і оперативно-службової діяльності органів і підрозділів, але й розкриває резерви в їх роботі;

➤ специфіка охорони громадського порядку при проведенні масових заходів, на відміну від звичайних умов, вимагає введення певного режиму обмежень, що дає можливість забезпечити належний порядок;

➤ вдале вирішення завдань охорони громадського порядку багато в чому залежить від чіткого виконання функціональних обов'язків усіма нарядами і взаємодії всіх задіяних служб;

Стаднік П.С.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ

ННПФПМГБ НАВС

Науковий керівник:

Горбунова О.Ю., викладач кафедри організації охорони громадського порядку НАВС, к.ю.н.

ПОНЯТТЯ, УМОВИ ТА ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ

Сучасний розвиток Української держави характеризується переломним моментом у пріоритетах безпеки особистості і держави в цілому. Стратегія соціально-економічного розвитку України визначає проблему захисту прав і свобод особи як одну з найважливіших функцій держави на сучасному етапі. Нестабільність політичної обстановки, економічні та соціальні кризи у суспільстві, зростання злочинності, правовий нігілізм та інші негативні

процеси, що виникають у сучасній Україні, прямо або опосередковано провокують виникнення різного роду надзвичайних ситуацій.

Широкомасштабні надзвичайні ситуації природного, техногенного та соціального характеру періодично виникали у нашому суспільстві з початку незалежності України. Щороку реєструється сотні надзвичайних ситуацій різного характеру, унаслідок яких гинуть та отримують ушкодження люди. Це обґрунтовує існування у правовій системі України режиму надзвичайного стану. Прийнятий 16 березня 2000 року Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану» є вже третім законом, який діє з часів незалежності.

Надзвичайний стан - це особливий правовий режим, який може тимчасово вводитися в Україні чи в окремих її місцевостях при виникненні надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру не нижче загальнодержавного рівня, що призвели чи можуть призвести до людських і матеріальних втрат, створюють загрозу життю і здоров'ю громадян, або при спробі захоплення державної влади чи зміни конституційного ладу України шляхом насильства і передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню та органам місцевого самоврядування відповідно до цього Закону повноважень, необхідних для відвернення загрози та забезпечення безпеки і здоров'я громадян, нормального функціонування національної економіки, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, захисту конституційного ладу, а також допускає тимчасове, обумовлене загрозою, обмеження у здійсненні конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Надзвичайний стан в Україні або в окремих її місцевостях вводиться Указом Президента України, який підлягає затвердженню Верховною Радою України протягом двох днів з моменту звернення Президента України.

Надзвичайний стан в Україні може бути введено на строк не більш як 30 діб і не більш як 60 діб в окремих її місцевостях. У разі необхідності надзвичайний стан може бути продовжений Президентом України, але не більш як на 30 діб. Указ Президента України про продовження дії надзвичайного стану набирає чинності після його затвердження Верховною Радою України.

Указом Президента України про введення надзвичайного стану в інтересах національної безпеки та громадського порядку з метою запобігання заворушенням або кримінальним правопорушенням, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей на період надзвичайного стану можуть запроваджуватися такі заходи.

Надзвичайний стан є складним, багатоаспектним суспільним утворенням, що відображає діалектику адміністративно-правових засобів та методів юридичного впливу. Воно виражає інтереси громадян, служить реальним, дієвим юриди-кополітичним інструментом громадянського суспільства в надзвичайних ситуаціях.

По суті, інститут надзвичайного стану, основними ознаками якого є концентрація влади та обмеження основних прав і свобод людини, в своїй

генезі нерозривно пов'язаний з реалізацією на практиці ідей і конструкцій правової держави, що базуються на таких фундаментальних загальнолюдських цінностях, як права людини, конституціоналізм, демократія.

Фертюк В.В.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Капля О.М., доцент кафедри
організації охорони громадського
порядку НАВС, к.ю.н, с.н.с.

КОМПЛЕКСНЕ ВИКОРИСТАННЯ СИЛ ТА ЗАСОБІВ МІЛІЦІ В ОХОРОНІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

В даний час простежується зростання злочинності, а саме діяльність органів і підрозділів внутрішніх справ та їх структурних елементів спрямовані на боротьбу зі злочинами та правопорушеннями

Охорона громадського порядку – справа всієї громади.

Процес державотворення в Україні на сучасному етапі здійснюється на засадах побудови правового, суверенного, демократичного суспільства, в якому домінують загальнолюдські цінності. Основний Закон держави визначив людину, її життя й здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпеку найвищою соціальною цінністю.

У результаті реформування суспільних орієнтирів змінилася і діяльність держави. В основі державної політики мають бути людина, її інтереси. Отже, необхідно сформувати людино-центристську ідеологію державної діяльності, згідно з якою держава повинна, умовно кажучи, «служити» інтересам громадян.

Основи охорони громадського порядку в державі, безперечно, як й інших інститутів, встановлено Конституцією України. Детальніше ця діяльність регламентується в законах, підзаконних нормативно-правових та локальних актах.

Сьогодні близько сорока законів регулюють питання охорони правопорядку в державі. До основних нормативно-правових документів належать такі закони: «Про міліцію», «Про Службу безпеки України», «Про оперативно-розшукову діяльність» та «Про місцеве самоврядування в Україні» й деякі інші. У своїй повсякденній діяльності, спрямованій на охорону прав і свобод громадян, цими законами керуються державні підрозділи.

В охороні громадського порядку беруть активну участь і військовослужбовці Внутрішніх військ, Збройних Сил України. Силами Внутрішніх військ забезпечується охорона громадського порядку вулиць та